

**Brev till Sophie Elkan från
Selma Lagerlöf: 1896-1898. L
84:1 - 137**

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1

Med det att jag nu har ett redigt ord om mitt best-
kast som äro äro med alla allmänheten af den rätta? Men det är
för summan att med sig? Du kan väl se att det är en
dubbelgång som har dröjning. Jag och min föreläsare om den
och om min, hade varit. Jag vet det. Men det är en föreläsning
om den föreläsningen som jag föreläste om den föreläsningen
om den föreläsningen som jag föreläste om den föreläsningen

Jag var mycket ledsen, att du fick märka på minne
brev, men jag räddade ej för det. Jag kom ej hit förr än
Torsdag kl. 6 på afton. På Rande jag ju ej rätta mig att skriva
genast. Men nu går posten härifrån kl. 6 på morgonen. Det är
en svår tid inte samit. Jag skref på Fredag förmiddag, men det
kom ej af förrän Lördags morgon. I dag har du det väl. Och be-
ken med.

Du skall inte gråla en annan gång, då du ej är frisk så att
du står ut med ett "smått" svar. Det var för resten bara samling. Jag
satt undant och räknade öfver hvad jag hade sagt där om dig och där och
där. Och om jag hade sagt för litet eller för mycket. Och under hela tiden
hade jag undant förmökt att skata mig. Jag ville ej rita någon mot honom dig
eller mig och jag ville ej ge dem anledning tro att jag tyckte om dem.
(Om de tro det i alla fall, så kom jag ej hjälpa det.) Jag beskafde på ett brev från
dig, så att jag kom ifrån de tankarna. Straxt efter att ditt brev kommit
kom Nyström upp, som nu skrivit till dig. Elkesky hade badt mig
hjälpa honom, så jag kunde ej säga nej. Och så är det en vacker och
behaglig ung man, som man nog kan ha lust att vilja hjälpa.
Och så tänkte jag litet hämmad är också hämmad och så skickade jag honom
på dig. Jag har lofvat honom mitt namn och en novell under ärats
lopp. Men jag vet ingenting om honom mer än Elkes rekommendation. Jag
bad honom låna en novell i Ord och Bild i fföl för att se hvad den såg till,
nu har han väl tyckt om dig, eftersom han skrivit. Jag vill na-
turligvis gärna ha dig med i olyckan, så hjälp honom, du. Tidskriften
blir färglös efter mätningen af de angelika månadskrifterna. Det kan ju
hända att det kan bli till något. Det förefaller mig, som skulle den ej bli
så ursinnigt öfverförfinad som allt annat nu är.

Läser du min bok idag? Det var mycket värdigt af
Hans att skriva till Bannier. Det kan varit en svår prestelse att
närda dig Bannier, men jag tyckte, att det var bättre du fick
boken direkt som alla andra. Så skulle du kanske kunna säga
mig något litet hvad intryck den Bannier att göra på alla andra.
Här har jag lust den köpt för Guedla i dessa dagar. Hon hoppas och
tror att den måtte vara bra. Den är så treffligt. Guedla har blifvit
mycket yngre än förr. Hon har varit ute i sommar och är mycket

... om det är någon som har varit i Stockholm - ...
... om det är någon som har varit i Stockholm - ...
... om det är någon som har varit i Stockholm - ...

men lefvande än annars. Och jag nyheter hvaranda stund of det
ha fint och trefligt folk omkring mig.

Elise missförstånd nog min glädje vid afresan. Det var riktigt
en fridsglädje, jag var i sådana hänförelse att på resa. Jag tyckte
att allting bara för den skull, jag var och så glad, att jag varit
hos Mungen. Och så hade jag verkligen roligt hos Mungen Svobitzky mina
två aftnar, som jag var där. Så slutet var mycket bra - Och tänk så
hvad det vill säga för mig, att ha en bok färdig. Du vet nog vilken
är detta varit, och du vet nog hur jag kunnat mig jätst och för-
ädrad af tanken att jag ingenting gjort. Men, hur än boken
blir mottagen, så kan jag dock säga mig själv, att jag arbet-
tat med all kraft jag ägt och ej sparat mig. Det vill till att åter
vara något inför mig själv -

Elise är underbar. Jag tror att gommen skall bli bra hvar gång
jag ser henne. Så tviflar jag ej det minsta - Nog går det långsamt,
men jag tycker dock det bäst, som det skulle gå framåt. Men jag skulle
le kunna ej tycka så, om jag ej säg henne själv - August är myc-
ket snäll, riktigt var. Men kan allt bli gräffvärdig, så man ser
honnen, men som något de hålla medet uppe så mycket självva än
att del tvinga en att hoppas. Jag ville nämna din mamma att
kunna hit så snart som möjligt, ty det är bra mycket bättre att
se dem än att sitta hemma och ånglas. Men hon får allt vara mo-
dig och glad, då hon kommer annars vore det synd om Elise. Att hon
är bättre nu, än då de komma hit är väl säkert.

Jag är mycket nyfiken på Hall. Jag tänkte just skriva och fråga
om den var färdig, ty det går då undan med sådana väldig ferd.
Men ni ska försöka på den färdig till alla delar innan den blir
tryckt. Det är alltså ett par ^(flera) kapitel min bok, som skulle få skrivas
om och det är så förargligt att tänka på.

Jag har ej slutat mina Stockholms nyheter än, jag får väl hålla på
med dem genom flera bref. Det roar mig att tänka på hur förändrade de
flesta blifvit. Kleiderstam är lycklig äktaman, som skrifver denna hems-
resker. (Juskelblad) Levertine är en tillförsäkring från att vara en vis och en bär.
Alman är tillräckligt och vår stämte kritiker. Tuppy Söderberg är den mest
höftabade - Pauli och Hanna är verkliga änglar - Lundegård är ansevärde lös och
mest den behagligaste af alla jag såg. Svobitzky med sin agillade Kropprinne
och Elvetha samt Kleiderstams kärleksaffärer - Eijerstam var en stormakt
hans fru på väg till dörren - Mungen var religionofilosof - René var
blyg och barmhärtig - Almas Halvberg skrifver om sin man och fru blott
så generöst att Ellen agillade det. Ellen själv har något af tragisk afver sig